

Sangene

af

Henriø Arving

Originalt Lystspil med Sang i 5 Acter.

Opført første Gang paa Casinotheatret d. 11te Mai 1861.

Forlæggerens Eiendom.

Commission
hos

I. COHEN

Gammel Amagertorv.

Moderne udført i Autographip.

F. W. Solems Lith. Etabl.

EN RIG ARVING.

Nr 1 Andantino.

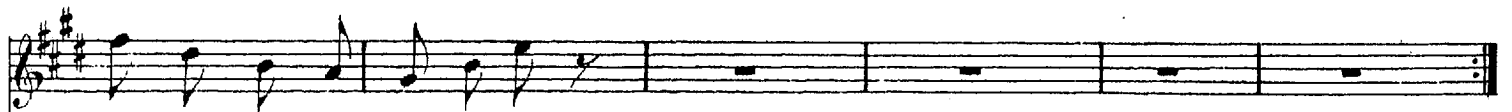
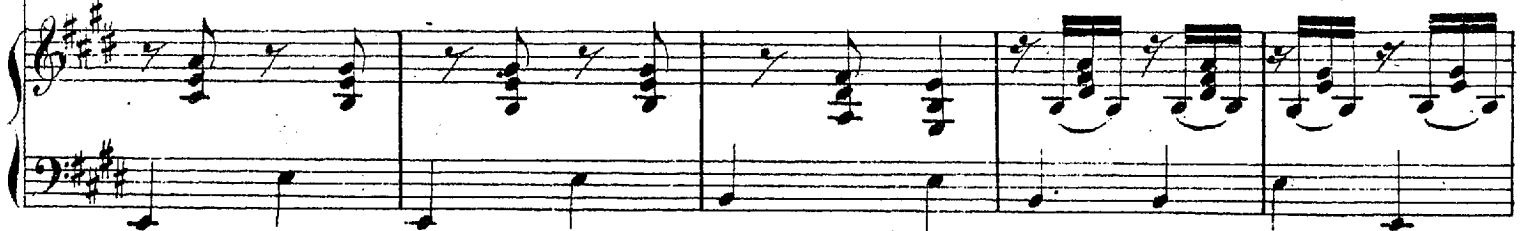
Bohmisk Folkelied.

V.1. Har en Arving mange Pen. ge, si ger man. Hvor hun er smuk! Og det vrer
 V.2. Hver en Nær, der blot kan knytte mange Ahner til sit Navn, troer, en Arving
 V.3. Hver en fattig Stakkel tænker: Jeg en Arving agte maa! Og han bruger

1. ikke læn. ge, for hun ha. rer om. me Suk. Grunden, - ja den findes let,
 2. er hans Bytte, naar han aabner kun sin Favn. Grunden, - ja den ligger nær,
 3. at. le Rænker, for med Held sit Maal at naae. Grunden er. saavidt jeg veed

1. prøv kun selv en gang, og gjæt!
 2. naar man kjender Herrens Færd.
 3. Jer ei heller Kjærlighed!

N°. 2. Allegretto.

Weyse.

Ped. dolce.

Alice.

1. Naar Ungdomsmodet tu - er med frei - dig Lyst, vee da En. hver, som
 2. Til Ungdom Glee - den vin - der sin ri - - ge Krands af e - vigt fri - ske

1. gru - er for Li - vets Dyst. Men Held Enhver, som skuer mod
 2. Min - der med sprag - tet Glands. Selv Ti - den let hen - rin - der, som

mf dim

1. Haa - bets Keyst, selv naar en Ku - re tru - er det un - ge Bryst!
 2. Al - - fe - dands, og in - gen Læn - ke bin - der den fri - e Sands!

dolce. mf

dim. p mf

No. 3. Allegro.

Heise.

Alice. *Mary.*

1. Naar blot jeg tør mit Iven - tyr be - troe til Skrædderen! Ak jo, han er en
 2. ^{*Alice.*} Saa iil da til Din Skrædder Hus, til ham min Lid jeg staaer! ^{*Sabello.*} Min Svoger gives ^{*Alice.*}

p *resc.*

1. sikker Fyr, dertil min Hjertensven! Husk paa, en Skrædder ti - e skal med
 2. maa Instrux, at Atting galt ei gaaer! Farvel min Ven, jeg gaaer herfra - Til ^{*Alice.*}

1. hver en stem Skavank; ja Verden blev en Jammer dat om han var Stadder -
 2. giv hvad jeg har sagt! Maaske jeg var for streng - Ak ja, men stor er Venskabs ^{*Sabello.*}

1. tank!
 2. Magt!

No 4. Moderato.

Stamton. > > > Alice.

A Keithhardt.

mf Er her ei smukt! So her er smukt, hver lille Sangfugl syn-ger, som byg-ger trygt i-

mellem Busk og Siv, see Flo-dens Bøl-ge, hvor den sag-te gyn-ger ustandset

frem, et Billede paa vort Liv! Og Slottet spei-ler sig i hi-ne Bølger, et Keepal-

lads det dan-ner, fuldt af Pragt, dybt i de kol-de Sa-le Nymphen dølgers sin Angst, sin

Stamton.

Alice.

Nød, og spotter Himlens Magt! *mf* Ja her er smukt! O, her er smukt naar Morgensolens

he-ver sig over hi-ne Bjer-ge fjernt i Ost; naar Duggens Per-le end paa Bladet

bee-ver mens Fuglen hil-ser Dager med sin Røst. Og her er smukt, naar Nattens Stjer ned-

rid-ler, naar Muunere smiler ledd som Hindens Brud, til Hvile Hjer- tet da sin Sorg ind

til-ler, og hæver sig med Tak til Gud!

N° 5. Allegretto.

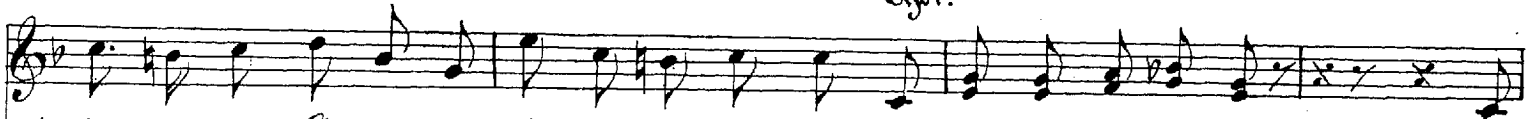
Weyse.
p mf cresc. f

Slammer.

1. Kom klinker og synger til Gtassernes Klang! Thi Bachus vil hædres ved
2. Sir Bachus er Helten i Gudernes Flok! Thi Mars er en Kryster, det
Fæne.

1. Vin og ved Sang. Og Bachus vor Vise skal helligt væ-re, thi
2. ved man jo nok! Naar Bachus er fuld kan han seelde en Kjæmpe, sete

Chor.

1. han er dog Gu-der-nes Guddom med Æ-re! Kom klinker og synger, ja
2. Ju-pi-ter tidt maa sig ef-ter ham lempe! Ja Bacchus er Helten, Sir

Slammer.

1. klinker og synger til Citassenes Klang! Naar Bacchus er
2. Bacchus er Helten i Gu-der-nes Flok! Selv Venus for-

1. drukken, han smiler af Glæde, drik derfor, at vi i hans Spor kunne træde, ja drikker, at vi i hans
2. agter vi Dru-e-saf-ten, tidt hvisker hun: Bacchus besøg mig i aften, ja kjæleligt hun hvisker: Bo-

Chor.

1. Spor kunne træde! Kom klinker og synger, ja klinker og synger til Citas-se-nes Klang!
2. søg mig i aften! Ja Bacchus er Helten, Sir Bacchus er Helten i Gu-der-nes Flok!

No 6 Allegro grazioso. Ramblon.

Heise.

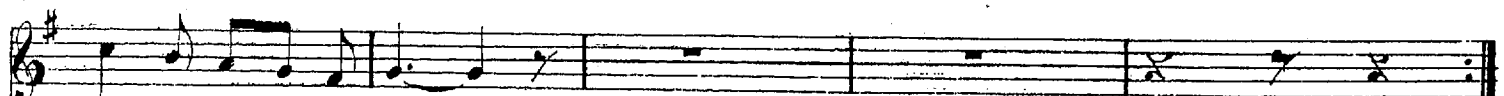
1. Som Lærkens Flugt mod Himlens Blaa gaaer Phanta- si- ens Gang; frit
2. Hvor kan en Yng- lings fri- e. Sjæl vel vir- ke for sin Kunst, naar
3. O Frihed! Støt- te, fri- e Ord, du nok ei pri- ses kan! Kun

4. Sjælens Vinger svæ- ve maae som Lærkens Mor- gen- sang. Men vil man spærre
2. han maa tjene som en Træl for Guld og Kvin- de- gunst! Men sælg Dig, Du som
3. der, hvor du i Sjø- len boer, er Kunstne- ren en Mand. Som sungen Fugl der

1. Fuglen ind og stække Vin- gens Ljer, da nu- ster den sit muntre Sind, og
2. end er ung og ei har Fri- hed kjær, for Dig er Lær- ken ik- ke tung, naar
3. let og fri sig svinger fra sit Buar, saa hæ- ver sig hans Phanta- si, om-

1. gviddrer ik- ke meer!
2. Kun den gyl- den er!
3. smest af Verlds Na- tur!

No. 7. Andantino.

Italiensk Folkesang.

Ramskov. (forestillende T. Norberr.)

1. Du runde Ag-ge-blom-me, for u-den mindste Knæk; Du har mig i dine
2. Jeg fø-ler A-mors Lænke sig vik-le om min Krop; vil Du mig Fri-hed

1. Lom me, jeg Stakkel reent er væk! Deiligste Væ-sen; vær ikke kræ-sen! Yndigste Dukke,
2. skjæn-ke, luk Lænkens Luas da op! Deiligste B-ge, Længsterne stø-ge inderst fra Barmen,

Allegro.
1. Hør mine Sukke! Du runde Ag-ge-blomme, foruden mindste Knæk, foruden mindste Knæk!
2. mærker Du Varmen? Jeg føler A-mors Lænke sig vikle om min Krop! sig vikle om min Krop!

No 8. Allegretto.

Sohn.

Dansk Folkesang

Fine.

1. Min Cathri - ne var saa blid og saa fuld af
2. Skjondt jeg var en Spytt - gjøg, kyssed hun mig
3. Dengang nu hun reiste bort, svært jeg maatte

1. Uta - de, naar jeg tæn - ker paa den Tid maa jeg næ - sten græde. Det var U, U, U, det var
2. of - te, dengang hun var i Be - søg hos min Onkel Lofte. Hun var co, co, co, hun var
3. tu - de, thi hun sag - de ganske kort, at mit Haab var ude. Hun var tro, tro, tro, hun var

1. Ret, Ret, Ret, det var U, det var Ret, det var U, det var Ret, det var
2. quet, quet, quet, hun var co, hun var quet, hun var co, hun var quet, hun var
3. los, los, los, hun var tro, hun var los, hun var tro, hun var los, hun var

1. U - ret af den Pi - ge saa - dan mig at svi - ge. D. C.
2. slemt co - quet den lit - le, og det gik mig il - de! al
3. tro - los i sit Hjer - te, og det blev min Smer - te! Fine.

No. 9. *Vivace. Mary.*

Fransk Folkemel.

1. Om Per-ge kun man spør-ger, naar fi-ne Folk vil gif-te sig; jeg
2. Jeg gan-ske sik-ker-t ved-der, at Guld kun et-sker den-ree Nær; saa

1. der-for ik-ke sør-ger, for-di jeg ei er rig!
2. pri-ser jeg min Skred-der, han ved jeg In-vel har.

No. 10. *Larghetto. Dramaton.*

Fransk Sang.

Sa- lig var Drom-men, men brat den svandt,

dolce.

skuf-fe-de Leegsler kun Hjer- - tet fandt. *V. S.*

Fine.

Lyk-ken, som jeg holdt i min Kavn, blev for vand-let

til Sorg og Savn! Sa- lig var Drømmen, men brat den svandt,

skuffe - de Længsler kun Hjer- tet fandt. Sav- net mig følger, hvor-

ken jeg gaaer, al- dri- gen læ- ges mit Hjer- te- saar!

D.C.
al
Fine.

No. 11. Andante.

Weyse.

dolce.

Alice.

1. Al-drig me-re skal jeg sku-e Ham, jeg tænkte paa saa tidt, Diets re-ne, klare
2. Skjønne, kla-re Aften-stjerne, mildt til mig du blinker ned, hør da his-set i det

1. Lu-e skal ei straa-le til mig bli-ff. Sorgen er en e-vig Kil-de, som ud
2. Kjer-ne Sukket fra min En-som-hed! Gid til Dig jeg svæve kun-de paa den

mf *p*

1. springer i vor Sjael, gennem Di-et Taarer tril-le dybt fra Sorgens Kildevæld
2. let-te tau-se Sky, og i e-vig Glem-sel blunde, for hvar Sorg og Kummer fri.

No. 12. Allegro.

Meyerbeer.

p

T. Norberry.

Her er o Sol! din Maane med Drabarter, at hil-se dig paa hoien Firma-

ment! Saa hold dog op! Vi staae jo her som Tjant'er, den skjonne Sol har Maanen Ryggen

Slammer Snipe

vendt. Ja, har Maanen Ryg-gen vendt, ja har Maanen Ryg-gen

Slammer. Snipe.

T. Norberry.

vendt! Saa lad da mig velkommen Eder by-de, jeg er jo Vert her i min egen

Slammer,
Luise.

J. Nordberg.

Min Ven Du skul de heller Re-ven sky- de for Du saa
 Gaard, saa lad da mig velkom- men E- der by- de, jeg er jo

rask af Mikkel Bæl- gen flaaer, for Du saa rask af Mikkel Bælgen
 Voert her i min egen Gaard, jeg er jo Voert her i min e- gen

flaaer, for Du saa rask af Mikkel Bælgen flaaer, saa rask af
 Gaard, jeg er jo Voert her i min egen Gaard, min Gaard, min Gaard,

Mik- kel Bæl- gen flaaer!
 min Gaard, min Gaard...